

‘Wat nu gebeurt, is Mali niet’

Suzy SPAENHOVEN wil in de Goede Week terugkeren naar geteisterd land

- ▶ Zuster Spaenhoven is al ruim dertig jaar actief in een Malinees dispensarium
- ▶ Moslims en christenen leven er samen in vrede
- ▶ Zuster Suzy ervaart bij Malinezen geen paniek, wel verdriet om wat nu in hun land gebeurt

Nicole LEHOUCQ

Suzy Spaenhoven, zuster van Liefde van Jezus en Maria, popelt om in de Goede Week terug te keren naar Mali. Ze verliet het Afrikaanse land node op 17 januari, op vraag van de Belgische ambassade. De Franse troepen waren er aan een grondoffensief begonnen om de snelle opmars van de islamistische bewegingen te stoppen, die noordelijk Mali al sinds april 2012 in handen hadden.

„Ik wilde niet weg”, benadrukt zuster Suzy, die verpleegster is en een gezondheidscentrum leidt in Koutienso. Dat ligt op het platteland, zo’n achthonderd kilometer van het bezette noorden. „Ik heb nu eenmaal een blanke huid en moest ook denken aan de veiligheid van onze medezusters, allen Congolezen. Er was een verhoogd risico op gijzelingen en in Gao en Diabali waren al katholieke mis-

Zuster Suzy Spaenhoven in haar missiepost in Koutienso in Mali. © Bob Spaenhoven

sieposten vernield. Onze missiepost, met onder meer een materniteit, een kleuterschool en een opvangcentrum voor aidspatiënten, ligt aan de enige weg. Had den de islamisten zich meester gemaakt van die weg, dan wachtte ons mogelijks een zelfde lot. Ze maakten gelukkig een omweg.”

„Ik hoorde wel vreselijke verhalen over hoe ze tekegingen”, vervolgt zuster Suzy. „Ze waren gedrogeerd. Overtuigde moslims distantiëren zich van hen. De islam laat niet toe dat je moordt of verkracht. In dit conflict draait het om wapens, geld en drugs, niet om godsdienst.”

Inmiddels kwam een vluchtelingenstroom op gang en maakte Human Right Watch melding van de rekrutering van kindsoldaten. Zuster Suzy bespeurde bij Malinezen geen paniek, wel verdriet om wat er gebeurt of omdat men geen contact krijgt met familieleden. „Om te kunnen bellen, moet

je onder de juiste boom gaan staan”, lacht ze. „Ik houd contact. Mijn medezusters zeggen dat het leven nu weer z’n gangetje gaat. Ik las dat de prijs van de gasfleszen verdubbelde. Dan riskeer je dat mensen weer hout gaan kappen, met alle gevolgen van dien.”

„Dit heeft met godsdienst niets te maken. De islam laat niet toe dat je moordt of verkracht”

Al sinds 1981 verblijft zuster Suzy in Mali en al die tijd zag ze er moslims en christenen in vrede samenleven. „Het was de bisschop zelf die in 1970 de zusters van Liefde vroeg om naar Mali te komen om er een teken van Gods liefde te zijn onder moslims”, zegt ze. „Met gelovige moslims had ik fijne gesprekken. We organiseerden zelfs samen gebedsmomenten. Dat is Mali. Wat nu gebeurt, is Mali niet.”

„Het geloof van de christenen in Mali raakt me”, geeft zuster Suzy nog mee. „Net vóór ik naar België vertrok, woonde ik in een bomvolle kerk in Bamako een eucharistievering bij, voorgedaan door de aartsbisschop. Ik putte er kracht uit. De viering stond in het teken van de vrede. Ik hoop vurig voor Mali dat die er komt. Maar met Al-Qaida weet je nooit.”

Christenfobie in India

In 2012 meer dan 171 gewelddadige misdrijven tegen christenen

Erik DE SMET

Geweld tegen en discriminatie van christenen wereldwijd krijgt in de Europese media weinig aandacht. Toch blijkt uit meerdere betrouwbare rapporten dat christenen op vele plekken het slachtoffer zijn van godsdiensthaat. Vooral India scoort bar slecht. Vorig jaar werden 131 gewelddelicten tegen christenen gemeld en wellicht is dat slechts het topje van de ijsberg. Huizen van christenen worden geplunderd, de inwoners verjaagd. In november werden in de deelstaat Odisha twee christelijke meisjes verkracht door een groep mannen. De politie onderzocht niet eens de zaak.

Terwijl India als ’s wereld grootste democratie de godsdienstvrijheid in zijn grondwet heeft staan, gelden in ’s lands deelstaten huwelijks wetten die bepalen dat bij bekeering tot een ander geloof dan het hindoeïsme een vrouw verstoten kan worden. Tegen die discriminerende wetten protesteren christenen al jaren, echter vruchteloos. De Indiase katholieke bisschoppen aarzelen dan ook niet om de wetten te bestempelen als een uiting van christenfobie.

Oorzaak van die christenhaat is het hindoenationalisme dat

de wind in de zeilen heeft. Vooral evangelicale protestanten zijn daarbij het doelwit, omdat zij zonder schroom willen evangeliseren onder kastelozen. Die bekeringsijver wil de extremistische hindoeepartij Vishwa Hindu Parishad (VHP) tegengaan door in meerdere Indiase deelstaten antibekerings wetten uit te vaardigen.

De partij lanceerde ook de politieke campagne *Ghar vapasi* (Kom naar huis) die vooral tribale bevolkingsgroepen onder druk moet zetten het christendom weer in te ruilen voor het hindoeïsme.

Hindoenationalisten organiseren campagnes om christenen uit tribale groepen aan te zetten weer hindoe te worden. © Reporters

Kerk bemiddelt in oorlog tussen gangs

In El Salvador daalde het aantal moorden spectaculair na een wapenstilstand

Dat de Salvadoraanse Kerk zich inspande om een dialoog op gang te brengen tussen misdaatsyndicaten, heeft het voorbije jaar wellicht meer dan tweeduizend mensenlevens gered. In maart 2012 slaagde de legerbisschop van El Salvador, mgr. Fabio Colindres, erin een wapenstilstand te bereiken tussen de bendes Mara Salvatrucha (bijgenaamd MS-13) en Barrio 18 (M18).

In beide gevallen betreft het internationaal vertakte misdaatsyndicaten die actief zijn in Noord- en Zuid-Amerika, en vooral bestaan uit Centraal-Amerikanen. De bendes ontstonden in de jaren 1980 in de Verenigde Staten, onder Salvadoranen op de vlucht voor de burgeroorlog in hun land.

Ze tellen tienduizenden leden en houden zich bezig met de productie, smokkel en verkoop van drugs, maar ook met prostitutie en mensensmokkel naar de Verenigde Staten. De bendes zijn vooral actief in de VS, maar hun hoofdkwartier is gevestigd in El Salvador. Na 1992 deporteerde de Amerikaanse overheid immers een groot aantal gevangenen bendeleden naar El Salvador. Het conflict werd mee geëxporteerd en

het leven in de Salvadoraanse gevangenis wordt bepaald door de misdaatsyndicaten.

De leden vallen op door hun indrukwekkende gezichtstatoos en herkennen elkaar aan bepaalde tekens. De concurrentie tussen de gangs is groot, hun confrontaties zijn stevast bloedig. Alleen al in El Salvador vielen in de oorlog tussen de bendes dagelijks gemiddeld veertien doden.

Mgr. Colindres kon rekenen op steun van de gewezen guerrillaleider Raul Mijango, die de leiding van de bendes kent. Om een wapenstilstand te bereiken, zocht de bisschop benedeleden achter de tralies op. Na de wapenstilstand daalde het aantal moorden in El Salvador spectaculair.

Op 17 november 2012 vond in El Salvador een grootse oecumenische plechtigheid voor vrede plaats met familieleden van (gedetineerde) benedeleden en vele gelovigen. Het evenement moest het proces van dialoog ondersteunen en was bedoeld om bij benedeleders nog meer goede wil te bewerken. De actie wordt als een voorbeeld gezien voor de buurlanden Honduras en Mexico, die op hun beurt te lijden hebben onder misdadig geweld. (EDS)

Advertentie

GOEDKOOPSTE in zijn assortiment

Everyday frangipanes
3 stuks 200 g

€ 0,562
€ 2,81/kg

colruyt
laagste prijzen